

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Man er fri til at lade være med at betale skatten. Det er altså en frivillig skat. Går Fremskridtspartiet heller ikke ind for frivillige skatter?

Et andet punkt er dette med undervisningsmaterialer. Her troede jeg ærlig talt, at jeg havde været så tålmodig og så flink til at skrive igen og igen og igen, at jeg havde fundet en model, som alle kunne tilslutte sig. Bemærk, at sagen er startet på foranledning af skolerne. Bemærk, at alle involverede organisationer inklusive personaleorganisationerne tilslutter sig det. Bemærk, at selv den somme tider lidt sløve Amtsrådsforening – undskyld, jeg siger det – i sidste ende kunne se, at dette her var fornuftigt – og tilsluttede sig.

Bemærkningen om Amtsrådsforeningen skyldes, at det er Amtsrådsforeningen, der har forsinket dette her. Men det lykkedes til sidst at finde en model, som Amtsrådsforeningen også kunne tilslutte sig. Det vil sige, at uden for dette hus' vægge er alle organiserede kræfter med på forslaget. Hvorfor i alverden kan det så ikke accepteres?

Det var en ren fejl, at vi i forbindelse med reformen af disse uddannelser uforvarende kom til at forbyde, at man fortsatte den praksis, man altid har kørt med, nemlig at eleverne køber nogle af deres bøger. Der var ingen, der talte om det; der var ingen, der tænkte på det. Første længe efter at det var vedtaget, fik jeg brev fra skolerne om, at dette var meget uheldigt, og her er så resultatet af de sonderinger, jeg har foretaget for at få rettet på fejlen.

Jeg vil indtrængende bede Folketinget om at sige ja til dette. Der er ingen, der vil brokke sig over det. Det er ikke en spareforanstaltning; det er en pædagogisk foranstaltning. Det er ikke noget nyt, at der er dele af undervisningssektoren, hvor man ser det som en fordel, at eleverne betaler for bøger. Det var også Gymnasieskolernes Lærerforenings standpunkt, dengang man afskaffede betalingen dér. Da klagede Gymnasieskolernes Lærerforening og sagde, at det var en pædagogisk ulempe. Sådan kan det altså være nogle steder. Og her kradses der ikke penge ind; det er ikke en skat. Man giver blot mulighed for, at man kan gøre, som man hidtil har gjort, og som man har været glad for, nemlig at lade eleverne købe nogle af deres bøger, dem, de har brug for senere hen.

De frie adgangsprøver fornemmer jeg at der er forståelse for, dog måske ikke betalingen. Lad os undersøge, hvor dyrt det er. Det kan vi måske tale os til rette om.

Lad mig til sidst sige, at jeg påstår ikke, at dette forslag er udtømmende. Det ville være en stor glæde for mig, hvis partier her i huset, organisationer uden for huset, skoler, skoleledere, bestyrelser ville arbejde med på at komme med flere forslag til regler, vi kan afskaffe. Jeg betragter blot dette lovforslag som et led i en bevægelse, en permanent bevægelse, hen imod færre regler i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg giver ministeren helt ret. Det er rigtigt, at Socialdemokratiet ofte beskylder ministeren for at være meget centralfikeret omkring styringen. Men jeg er glad for, at ministeren så giver mig ret i, at dette er en blandet landhandel.

Jeg er i særdeleshed glad for, at ministeren så klart svarer på, hvad meningen er med at lave sådan en blandet landhandel, for det var helt klart, at Socialdemokratiet skulle fremstå som det parti, der gik ind for flere regler, for at fremhæve at regeringen ønskede færre regler. Det var en uretfærdig vurdering, fordi det fremgik klart af vort ordførerindlæg, at vi var meget positive over for den del af regelsaneringen.

Ebba Strange (SF):

Der er naturligvis en del af denne debat, der skal foregå i udvalget gennem spørgsmål og svar osv. Men jeg kan ikke lade være med at kommentere ministerens svar på det med friskolerne inden for de toårige gymnasiale uddannelser.

Jeg er helt enig med ministeren i, at historien slutter ikke med os. Vi håber alle sammen, at de næste generationer også får glæde af den, og at vi skal bane vejen for dem, er vi også enige om. Men jeg synes, ministeren blev lidt klarere i sit svar, end han er i selve forslaget. Nu handler det i virkeligheden ikke så meget om, hvad disse skoler skal være fri til eller fri for. Det er begrebet friskoler, der optager mig. Hvad forstås vi ved en friskole? Det må være noget med at være fri *til* nogle ting, fri *for* nogle ting.